

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 24. októbra 2013*

„Colná únia a spoločný colný sadzobník — Preferenčný colný režim pre výrobky s pôvodom v afrických, karibských a tichomorských štátoch (AKT) — Články 16 a 32 protokolu 1 k prílohe V Dohody z Cotonou — Dovoz syntetických vlákien z Nigérie do Európskej únie — Nezrovnalosti v sprievodnom osvedčení EUR.1 vystavenom príslušnými orgánmi vyvážajúceho štátu — Úradná pečiatka, ktorá sa nezhoduje so vzorom oznámeným Komisii — Osvedčenia vydané dodatočne a náhradné osvedčenia — Colný kódex Spoločenstva — Články 220 a 236 — Možnosť dodatočne uplatniť preferenčnú colnú sadzbu, ktorá v okamihu podania žiadosti o vrátenie už nebola platná — Podmienky“

Vo veci C-175/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Finanzgericht München (Nemecko) zo 16. februára 2012 a doručený Súdnemu dvoru 13. apríla 2012, ktorý súvisí s konaním:

Sandler AG

proti

Hauptzollamt Regensburg,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory E. Juhász, predtým poverený výkonom funkcie predsedu desiatej komory, sudcovia A. Rosas a C. Vajda (spravodajca),

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomníčka: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. júla 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Sandler AG, v zastúpení: H.-M. Wolfgang, Steuerberater, N. Harksen a R. Hannemann-Kacik, Rechtsanwältinnen,
- Hauptzollamt Regensburg, v zastúpení: M. Brandl, C. Stephan, splnomocnené zástupkyne,
- Helénska republika, v zastúpení: F. Dedousi, splnomocnená zástupkyňa,

* Jazyk konania: nemčina.

— Európska komisia, v zastúpení: L. Keppenne a B.-R. Killmann, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 16 a 32 protokolu 1 k prílohe V Dohody o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej, podpísanej v Cotonou 23. júna 2000 (Ú. v. ES L 317, s. 3; Mim. vyd. 11/035, s. 3) a schválenej v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 2003/159/ES z 19. decembra 2002 (Ú. v. ES L 65, 2003, s. 27; Mim. vyd. 11/046, s. 27, ďalej len „Dohoda z Cotonou“), článkov 220 a 236 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1791/2006 z 20. novembra 2006 (Ú. v. EÚ L 363, s. 1, ďalej len „colný kódex“), ako aj článku 889 ods. 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady č. 2913/92 (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3), naposledy zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 214/2007 z 28. februára 2007 (Ú. v. EÚ L 62, s. 6, ďalej len „nariadenie č. 2454/93“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Sandler AG (ďalej len „Sandler“) a Hauptzollamt Regensburg [Hlavný colný úrad Regensburg (Nemecko), ďalej len „HCÚ“] vo veci dvoch rozhodnutí o vymeraní dovozného cla vydaných HCÚ v dôsledku následného overenia z dôvodu odlišnosti úradných pečiatok nachádzajúcich sa na sprievodných osvedčeniach EUR.1 (ďalej len „osvedčenia EUR.1“) vystavených príslušnými nigérijskými orgánmi v porovnaní s tými, ktoré boli oznámené uvedenými orgánmi Európskej komisii.

Právny rámec

Dohoda z Cotonou

- 3 Dohodou z Cotonou Európska únia jednostranne priznala preferenčný colný režim výrobkom s pôvodom v afrických, karibských a tichomorských štátoch (ďalej len „štáty AKT“). Na tento účel získala do 31. decembra 2007 výnimku z doložky najvyšších výhod stanovenú v článku 1 ods. 1 Všeobecnej dohody o clách a obchode (GATT), ktorá je prílohou 1 A Dohody o zriadení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanej v Marrákeši 15. apríla 1994 a schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80). Tento režim sa od 1. januára 2008 neuplatňuje.
- 4 Článok 36 ods. 3 Dohody z Cotonou upravoval, že nerecipročné obchodné preferencie uplatňované podľa štvrtého dohovoru uzatvoreného medzi štátmi AKT a Spoločenstvom sa zachovávajú počas prípravného obdobia pre všetky štáty AKT za podmienok vymedzených v prílohe V k tejto dohode. Určité výrobky, vrátane textilu s pôvodom v štátoch AKT, sa z tohto dôvodu dovážali do Únie oslobodené od cla a poplatkov majúcich rovnaký účinok. Článok 37 ods. 1 tejto dohody spresnil, že prípravné obdobie sa skončí najneskôr 31. decembra 2007.

- 5 Príloha V tejto dohody upravila podmienky platného obchodného režimu uplatniteľného počas prípravného obdobia. V zmysle ustanovení protokolu 1 uvedenej prílohy týkajúcich sa definície pojmu „výrobky s pôvodom [v štátoch AKT]“ a metód administratívnej spolupráce (ďalej len „protokol 1“) výrobky s pôvodom v štátoch AKT mali na základe článku 14 ods. 1 písm. a) protokolu 1 pri dovoze do Únie nárok na uplatnenie výhod podľa prílohy V Dohody z Cotonou, pokiaľ sa predložilo osvedčenie EUR.1 vystavené colnými orgánmi vyvážajúceho štátu podľa článku 15 ods. 1 protokolu 1.
- 6 Osvedčenia EUR.1 mali úradnú pečať colných orgánov dovážajúceho štátu, ktorej vzory museli byť v zmysle článku 31 ods. 1 protokolu 1 zaslané Komisii, ktorá ich potom oznámila členským štátom. To isté ustanovenie tiež upravilo, že osvedčenia EUR.1 sa vystavujú na účely uplatňovania preferenčného zaobchádzania od dátumu, keď Komisia potrebné informácie dostala. Článok 31 ods. 2 protokolu 1 spresňoval, že Únia a štáty AKT si budú vzájomne prostredníctvom oprávnených colných správ napomáhať pri overovaní pravosti osvedčení EUR.1.
- 7 Článok 23 protokolu 1 stanovil, že dôkazy o pôvode tovaru sa mali predložiť colným orgánom dovážajúcej krajiny v súlade s postupmi platnými v tejto krajine.

- 8 Článok 16 protokolu 1 s názvom „Sprievodné osvedčenia EUR.1 vydané so spätnou účinnosťou [dodatočne – *neoficiálny preklad*]“ znelo takto:

„1. ... môže byť [osvedčenie EUR.1] výnimočne vydané po vývoze výrobkov, na ktoré sa vzťahuje, ak:

- a) nebolo vydané v čase vývozu kvôli chybám alebo neúmyselným chybám alebo zvláštnym okolnostiam; alebo
- b) preukáže sa k spokojnosti colných orgánov, že [osvedčenie EUR.1] bolo vydané, ale nebolo akceptované pri dovoze z technických príčin.

2. Na vykonanie odseku 1 musí vývozca vo svojej žiadosti určiť miesto a dátum vývozu výrobkov, na ktoré sa sprievodné osvedčenie EUR.1 vzťahuje a uviesť dôvody svojej žiadosti.

3. Colné orgány môžu vydať [osvedčenie EUR.1] so spätnou účinnosťou [dodatočne – *neoficiálny preklad*] iba po overení, že informácie uvedené v žiadosti vývozcu súhlasia s informáciami v príslušnom spise.

4. Sprievodné osvedčenia EUR.1 vydané so spätnou účinnosťou [dodatočne – *neoficiálny preklad*] musia obsahovať jedno z nasledujúcich slovných spojení:

„NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT“, „DÉLIVRÉ A POSTERIORI“, „RILASCIATO A POSTERIORI“, „AFGEGEVEN A POSTERIORI“, „ISSUED RETROSPECTIVELY“, „UDSTEDT EFTERFØLGENDE“, „ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ“, „EXPEDIDO A POSTERIORI“, „EMITIDO A POSTERIORI“, „ANNETTU JÄLKIKÄTEEN“, „UTFÄRDAT I EFTERHAND“.

5. Odporúčanie [označenie – *neoficiálny preklad*] uvedené v odseku 4 sa vloží do kolónky ‚poznámky‘ v [osvedčení EUR.1].“

- 9 Článok 18 protokolu 1 s názvom „Vydanie sprievodných osvedčení EUR.1 na základe predtým vydaného alebo vyhotoveného dokladu o pôvode“ stanovoval:

„Ak sú pôvodné výrobky pod dohľadom colného úradu v štáte AKT alebo v [Únii], bude možné nahradiť originál dokladu o pôvode jedným alebo viacerými sprievodnými osvedčeniami EUR.1 s cieľom zaslania všetkých alebo niektorých týchto výrobkov na iné miesto v štátoch AKT alebo v [Únii]. Náhradné sprievodné osvedčenia EUR.1 budú vydané colným úradom, pod ktorého dohľadom sa tieto výrobky nachádzajú.“

10 Článok 32 protokolu 1 s názvom „Overenie dokladov [dôkazov – *neoficiálny preklad*] o pôvode“ stanovoval:

„1. Následné overovania dokladov o pôvode budú vykonávané náhodne alebo kedykoľvek budú mať colné orgány dovážajúcej krajiny oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o pravosť týchto dokumentov, štatút pôvodu príslušných výrobkov alebo splnenie ostatných požiadaviek tohto protokolu.

2. Na účely vykonania ustanovení odseku 1 vrátia colné orgány dovážajúcej krajiny sprievodné osvedčenie EUR.1 a faktúru, ak bola predložená, vyhlásenie na faktúre alebo kópiu týchto dokumentov colným orgánom vyvážajúcej krajiny, uvedúc tam, kde je to vhodné, dôvody svojej žiadosti. Akékoľvek získané dokumenty a informácie naznačujúce, že informácie uvedené v doklade o pôvode sú nesprávne, sa zasielajú spolu so žiadosťou o dodatočné overenie.

3. Overenie vykonajú colné orgány vyvážajúcej krajiny. Na tento účel majú právo vyzvať na predloženie dôkazov a vykonať inšpekciu účtov vývozcu alebo akúkoľvek inú kontrolu, ktorú považujú za primeranú.

4. Ak sa colné orgány dovážajúceho štátu rozhodnú pozastaviť udelenie preferenčného zaobchádzania pre príslušné výrobky až do výsledku overenia, umožnia dovozcom zaobchádzať s príslušnými výrobkami v rámci preventívnych opatrení, ktoré považujú za nevyhnutné.

5. Colné orgány žiadajúce overenie budú informované o výsledkoch tohto overenia čo najskôr. Výsledky musia jasne určovať, či sú dokumenty pravé a či je možné dotknuté výrobky považovať za pôvodné v štátoch AKT... a či spĺňajú ostatné požiadavky tohto protokolu.

6. Ak v prípadoch oprávnených pochybností nedostanú žiadajúce orgány žiadnu odpoveď do 10 mesiacov od dátumu žiadosti o overenie, alebo ak odpoveď neobsahuje informácie dostatočné na určenie pravosti daného dokumentu, alebo skutočného pôvodu výrobkov, dožadujúce colné orgány zamietnu, až na výnimočné okolnosti, nárok na preferenčné zaobchádzanie.

7. Ak postup overovania alebo akékoľvek iné dostupné informácie naznačujú, že ustanovenia tohto protokolu sú porušované, štát AKT vykoná z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť [Únie] primerané šetrenie alebo dojedná vykonanie takýchto šetrení s riadnou naliehavosťou tak, aby identifikoval a zabránil takýmto porušeniam a na tento účel môže dotknutý štát AKT vyzvať [Úniu] na účasť v týchto šetreniach.“

11 Na účely pomoci dovážajúcim členským štátom uplatniť ustanovenia týkajúce sa režimu preferenčného zaobchádzania upravené Dohodou z Cotonou vydala Komisia dokument s názvom „Poznámky k protokolu 1 prílohy V Dohody o partnerstve medzi AKT a ES týkajúce sa definície pojmu ‚výrobky s pôvodom‘ a metód administratívnej spolupráce“ [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 228, 2002, s. 2, ďalej len „poznámky“).

12 Poznámky v bodoch 10, 15 a 17 obsahujú dodatočné vysvetlivky, pokiaľ ide o články 16 a 32 protokolu 1, ako aj príklady možných situácií s uvedením opatrení, ktoré treba prijať.

13 Bod 10 poznámok s názvom „Článok 16 – Technické dôvody“ [*neoficiálny preklad*] stanovuje:

„[Osvedčenie EUR.1] môže byť odmietnuté z ‚technických dôvodov‘, ak nebolo vystavené predpísaným spôsobom. Prípady, ktoré môžu zapríčiniť následné predloženie dodatočne vystaveného osvedčenia, sú napríklad tieto:

...

— sprievodné osvedčenie EUR.1 nebolo opečiatkované a podpísané (t. j. v odseku 11);

...

— použitá pečiatka [na osvedčení EUR.1] je nová a ešte nebola notifikovaná,

...

Následná činnosť:

Doklad sa označí frázou ‚DOCUMENT NOT ACCEPTED‘ (DOKUMENT NEPRIJATÝ) s uvedením dôvodu(-ov) a potom sa vráti dovozcovi, aby sa mu umožnilo získať nový doklad vydaný dodatočne. Colné orgány si však môžu ponechať fotokópiu neprijateľného dokladu na účely následnej verifikácie, alebo ak majú odôvodnené podozrenie z podvodu.“ [*neoficiálny preklad*]

- 14 Bod 15 poznámok s názvom „Článok 32 – Odmietnutie preferenčného zaobchádzania bez verifikácie“ [*neoficiálny preklad*] stanovuje:

„Toto zahŕňa prípady, keď sa dôkaz o pôvode považuje za nepoužiteľný okrem iného z nasledujúcich dôvodov:

- tovar, na ktorý sa vzťahuje [osvedčenie EUR.1], nie je predmetom preferenčného zaobchádzania,
- odsek určený na opis tovaru (odsek 8 na EUR.1) nie je vyplnený, alebo je tu uvedený iný tovar ako bol predložený,

...

Následná činnosť:

Colné orgány, ktorým bol tento dôkaz o pôvode predložený, ho označia výrazom ‚INAPPLICABLE‘ (NEPOUŽITEĽNÝ) a ponechajú si ho, aby sa zabránilo akémukoľvek jeho ďalšiemu použitiu.

Kde je to opodstatnené, colné orgány dovážajúcej krajiny budú bezodkladne informovať colné orgány vyvážajúcej krajiny o odmietnutí preferenčného zaobchádzania.“ [*neoficiálny preklad*]

- 15 Bod 17 poznámok s názvom „Článok 32 – Odôvodnené pochybnosti“ [*neoficiálny preklad*] znie takto:

„Do tejto kategórie patria napríklad tieto prípady:

...

- [osvedčenie EUR.1] nebolo vydávacím orgánom podpísané alebo označené dátumom,
- značky na tovare, balení, alebo ostatné sprievodné doklady uvádzajú iný pôvod, ako je uvedený na [osvedčení EUR.1],

...

- pečiatka použitá na potvrdenie dokladu nesúhlasí s tou, ktorá bola notifikovaná.

Následná činnosť:

Doklad sa pošle vydávajúcim orgánom na následnú verifikáciu s uvedením dôvodov, pre ktoré sa verifikácia žiada. Až do získania výsledkov tejto verifikácie colné orgány podniknú všetky kroky, ktoré považujú za nevyhnutné na zabezpečenie colného dlhu, ktorý vznikol nepriznaním preferenčného zaobchádzania.“ [neoficiálny preklad]

Colný kódex

16 Colný kódex bol zrušený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 z 23. apríla 2008, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (modernizovaný Colný kódex) (Ú. v. EÚ L 145, s. 1), ktorého určité ustanovenia nadobudli účinnosť 24. júna 2008 a ostatné ustanovenia nadobudli účinnosť 24. júna 2013. Vzhľadom na rozhodné obdobie z pohľadu skutkových okolností sporu vo veci samej sa na toto konanie vzťahujú aj naďalej pravidlá stanovené v colnom kódexe.

17 Článok 77 colného kódexu sa týka prípadov, v ktorých colné vyhlásenie bolo podávané prostredníctvom zariadení na spracovanie údajov, a stanovil, že colné orgány môžu v týchto prípadoch oslobodiť deklaranta od povinnosti predložiť sprievodné doklady spolu s colným vyhlásením. V takýchto prípadoch sa však tieto dokumenty musia uchovávať, aby boli k dispozícii colným orgánom.

18 Článok 78 colného kódexu colným orgánom umožňoval preskúmať colné vyhlásenia, ako aj následne kontrolovať obchodné doklady a iné údaje vzťahujúce sa k dovozným operáciám s tovarom alebo k následným obchodným operáciám po prepustení tovaru. Ak výsledky preskúmania vyhlásenia alebo následnej kontroly nasvedčovali tomu, že predpisy upravujúce príslušný colný režim boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov, colné orgány v súlade s vydanými predpismi mohli prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu, pričom zobrali do úvahy nové informácie, ktoré mali k dispozícii.

19 Článok 236 ods. 1 colného kódexu v súvislosti s konaním o vrátení alebo odpustení cla týkajúceho sa neexistujúceho colného dlhu stanovil:

„Dovozné alebo vývozné clo bude vrátené ak sa zistí, že v čase, kedy bolo zaplatené, nebola suma tohto cla dlžná na základe právnych predpisov, alebo že bola zapísaná do účtovnej evidencie v rozpore s článkom 220 odsek 2.

...

Vrátenie alebo odpustenie nebude povolené, ak skutočnosti, ktoré viedli k zaplateniu alebo zapísaniu sumy cla do účtovnej evidencie, ktorá nebola dlžná na základe právnych predpisov, vyplývajú z úmyselného konania dotknutej osoby.“

20 V zmysle článku 247 colného kódexu Komisia prijala opatrenia potrebné na vykonanie uvedeného kódexu.

21 Pokiaľ ide o konanie o vrátení alebo odpustení cla, článok 889 ods. 1 nariadenia č. 2454/93 obsahoval určitý počet pravidiel týkajúcich sa priznania *a posteriori* režimu preferenčného zaobchádzania a stanovoval:

„Ak je žiadosť o vrátenie alebo odpustenie založená v čase prijatia vyhlásenia na prepustenie do voľného obehu na existencii zníženej alebo nulovej sadzby dovozného cla pre tovar podliehajúci tarifnej kvóte v najvyššej tarifnej hranici alebo inému preferenčnému sadzobnému zaobchádzaniu, vrátenie alebo odpustenie sa povolí len pod podmienkou, že v čase predloženia žiadosti o vrátenie alebo povolenie a potrebných sprievodných dokumentov:

— v prípade tarifnej kvóty jej objem nebol vyčerpaný,

— v ostatných prípadoch nebola opäť stanovená sadzba bežne splatného cla.

Ak nie sú splnené podmienky ustanovené v predchádzajúcom odseku, vrátenie alebo odpustenie bude aj tak povolené, ak neuplatnenie zníženej alebo nulovej sadzby cla na tovar bolo dôsledkom omylu na strane samotných colných orgánov a vyhlásenie na prepustenie do voľného obehu obsahovalo všetky náležitosti a boli k nemu pripojené všetky dokumenty, potrebné pre uplatnenie zníženej alebo nulovej sadzby.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 22 Medzi 19. májom 2005 a 11. júlom 2007 prepustila spoločnosť Sandler do colného režimu voľného obehu v Únii na základe colných vyhlásení podaných prostredníctvom zariadení na spracovanie údajov a s uplatnením systému ATLAS viaceré zásielky syntetických strižných vlákien. Hauptzollamt Hamburg-Hafen-Waltershof [Hlavný colný úrad prístavu Hamburg (Nemecko)] prepustil tieto tovary do voľného obehu na základe deklarovaneho pôvodu, teda z Nigérie, umožniac použitie preferenčnej colnej „nulovej“ sadzby. Colné orgány nevyžadovali predloženie osvedčení EUR.1 uvedených v colných vyhláseniach a ani ich nekontrolovali.
- 23 V priebehu roku 2008 v dôsledku následnej kontroly osvedčení EUR.1 podľa článku 78 colného kódexu dospel HCÚ k záveru, že na 34 osvedčeniach EUR.1 bola umiestnená okrúhla pečiatka majúca na svojom okraji nápisy „NIGERIA CUSTOMS SERVICE“ a „TIN CAN ISLAND PORT. LAGOS“ a vnútri sa pod dátumom nachádzali nápisy „ASST.COMPTROLLER o/c Export Seat Releasing Officer“. Podľa HCÚ táto pečiatka nebola v súlade so vzorom oznámeným Komisiou nigérijskými orgánmi podľa článku 31 ods. 1 protokolu 1, keďže v osvedčeniach išlo o reliéfnu pečiatku obsahujúcu na okraji nápisy „NIGERIA CUSTOMS SERVICE“ a „EXPORT SEAT“ a vnútri sa pod dátumom nachádzal nápis „TINCAN PORT“:

- 24 Podľa informácií, ktoré poskytol HCÚ vnútroštátnemu súdu, vzory pečiatok oznámené nigérijskými orgánmi boli v platnosti od 1. júla 2003 do skončenia platnosti colného režimu preferenčného zaobchádzania stanoveného v prílohe V Dohody z Cotonou, teda do 31. decembra 2007, a nigérijské orgány neoznámili žiadnu zmenu týchto vzorov medzi týmito dvoma dátumami.

- 25 Z tohto dôvodu listom z 30. apríla 2008 HCÚ informoval spoločnosť Sandler, že osvedčenia EUR.1 nemožno uznať a treba k nim pripojiť poznámku „DOKUMENT NEPRIJATÝ“. Okrem toho HCÚ spresnil, že je potrebné dodatočne vymerať dovozné clo, ale že pri predložení nového osvedčenia EUR.1 bude možné vrátenie vybraného cla. Dvoma rozhodnutiami o vymeraní dovozného cla zo 14. mája 2008 a 3. júna 2008 nariadil HCÚ zaplatenie dovozného cla v celkovej výške 65 612,71 eura, pričom vychádzal z colnej sadzby 4 % uplatniteľnej na tovary pochádzajúce z tretích krajín.
- 26 Dňa 10. septembra 2008 predložila Sandler osvedčenia EUR.1 obsahujúce odtlačok pečiatky v súlade so vzorom oznámeným Komisii a požiadala o vrátenie dovozného cla zaplateného na základe obidvoch rozhodnutí o vymeraní dovozného cla. Tieto osvedčenia EUR.1 obsahovali v poli 7 pod názvom „Poznámky“ výraz „being issued in replacement of EUR.1...“ („náhradné osvedčenie EUR.1...“) spolu s dátumom a číslom osvedčenia EUR.1, ktoré HCÚ zamietol.
- 27 Rozhodnutím z 22. septembra 2008 HCÚ zamietol vrátenie cla z dôvodu, že v zmysle článku 889 ods. 1 nariadenia č. 2454/93 je možné dodatočne priznať preferenčný režim iba vtedy, ak bola požadovaná preferenčná colná sadzba v platnosti ešte aj v čase podania žiadosti o vrátenie dovozného cla. Keďže však preferenčné zaobchádzanie upravené Dohodou z Cotonou skončilo 31. decembra 2007, nebola už pre tovary dovezené z Nigérie od 1. januára 2008 stanovená žiadna preferenčná colná sadzba.
- 28 Sandler okrem toho požadovala vrátenie cla na základe dôvodov spravodlivého zaobchádzania v zmysle článku 239 colného kódexu. Túto žiadosť HCÚ rozhodnutím z 23. februára 2009 tiež zamietol.
- 29 Sandler podala námietku proti týmto dvom rozhodnutiam HCÚ, obidve námietky boli zamietnuté. Sandler následne podala žaloby proti obidvom rozhodnutiam o zamietnutí námietky na vnútroštátny súd. Tieto žaloby uvedený súd spojil do jedného konania.
- 30 Pred vnútroštátnym súdom Sandler uviedla, že nedostatok v osvedčení EUR.1 vydanom colnými orgánmi tretieho štátu v rámci systému administratívnej spolupráce sa musí považovať za chybu, ktorú hospodársky subjekt nemohol rozpoznať. Tento subjekt nie je oprávnený vykonávať akúkoľvek kontrolu, tým skôr, že nie je upravené, že je možné nahliadnuť do potrebného vzoru pečiatky u colných orgánov dovážajúceho štátu. Sandler okrem toho uvádza, že pôvodné osvedčenia EUR.1 boli vystavené z vecného hľadiska správne a že bola použitá iba jedna nesprávna pečiatka. Preto nejde podľa ich názoru ani o neplatné osvedčenia EUR.1. Použitím nesprávnej pečiatky sa nigérijské orgány dopustili iba formálneho omylu, ktorý odstránili následným zaslaním opravených osvedčení EUR.1.
- 31 Na podporu svojho názoru Sandler tvrdí, že v tomto prípade sa namiesto odvolávania sa na postup podľa článku 16 protokolu 1 malo uskutočniť následné overenie osvedčení EUR.1 na základe článku 32 uvedeného protokolu, keďže pôvodné osvedčenia EUR.1 vystavené príslušnými orgánmi štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody z Cotonou, nemôžu byť jednostranne zrušené bez účasti orgánov tohto štátu. V prípade zamietnutia osvedčenia EUR.1 na základe článku 16 protokolu 1 je preferenčný pôvod tovaru nesporný a problematické je len riadne vystavenie osvedčení EUR.1 z dôvodu vnútornej administratívy. Keďže HCÚ nepodal žiadosť o následné overenie na základe článku 32 protokolu 1, je potrebné vychádzať z toho, že neexistuje žiadna pochybnosť o pravosti dôkazu o preferenčnom zaobchádzaní.
- 32 HCÚ v podstate tvrdí, že článok 16 protokolu 1 bol v tomto prípade uplatniteľný preto, lebo pôvodné osvedčenia EUR.1 obsahovali odtlačok pečiatky, ktorá bola zreteľne odlišná od vzorov oznámených nigérijskými orgánmi. Technické chyby uvedené v článku 16 protokolu 1 by sa týkali závažnejších chýb, než sú chyby uvedené v článku 32 uvedeného protokolu. HCÚ ešte uvádza, že v prejednávanej veci sa použitá pečiatka úplne odlišovala od oznámených vzorov a nevykazovala s nimi žiadnu podobnosť, takže nešlo o to, že pečiatka „nesúhlasí“ v zmysle bodu 17 poznámok s oznámeným vzorom, čo by odôvodnilo pochybnosť o pravosti osvedčenia EUR.1. Odlišnosti medzi pečiatkami, ktoré sú predmetom konania vo veci samej a tými, ktoré boli oznámené nigérijskými orgánmi, boli také závažné, že uplatnenie preferenčnej colnej sadzby neprichádzalo do úvahy.

33 Vnútroštátny súd sa domnieva, že pre rozhodnutie sporu, ktorý mu bol predložený, je rozhodujúce vedieť, či HCÚ môže proti žiadosti o vrátenie cla spoločnosti Sandler dôvodne namietat, že podľa článku 889 nariadenia č. 2454/93 je možné povoliť vrátenie cla iba vtedy, ak v čase prepustenia tovaru do voľného obehu ešte platila pri podaní žiadosti o vrátenie cla preferenčná colná sadzba. Článok 889 nariadenia č. 2454/93 síce za takýchto okolností nebráni vráteniu cla, avšak vzniká otázka, či orgány členského štátu môžu bez podania formálnej žiadosti o následné overenie na základe článku 32 protokolu 1 overovať, resp. zamietnuť osvedčenie EUR.1 vystavené štátom AKT, ak colné orgány tohto štátu používali inú pečiatku, než tú, ktorá bola oznámená Komisii, a tým z vlastného podnetu môžu zamietnuť dovozcovi poskytnutie preferenčnej colnej sadzby.

34 Za týchto podmienok Finanzgericht München (Finančný súd v Mníchove) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 889 ods. 1 prvý pododsek druhá zarážka [nariadenia č. 2454/93] vykladať v tom zmysle, že upravuje len prípad žiadosti o vrátenie cla, keď bol najprv tovar prepustený do voľného obehu s uplatnením colnej sadzby pre tovar pochádzajúci z tretej krajiny a neskôr sa zistilo, že v čase prijatia colného vyhlásenia vlastne platila znížená colná sadzba alebo oslobodenie od cla (v tomto prípade preferenčná colná sadzba), ktorej platnosť však v čase podania žiadosti o vrátenie cla už uplynula s dôsledkom, že voči hospodárskemu subjektu pri podaní žiadosti o vrátenie cla nemožno namietat uplynutie platnosti časovo obmedzeného preferenčného colného režimu, pokiaľ sa pri prepustení poskytla preferenčná colná sadzba a až v rámci dodatočného výberu cla vykonaného správnym orgánom sa preferencia zamietla a vychádzalo sa z colnej sadzby pre tovar pochádzajúci z tretej krajiny?

2. Má sa článok 16 ods. 1 písm. b), resp. článok 32 protokolu 1... vykladať v tom zmysle, že colné orgány dovážajúceho štátu v prípade, že vyvážajúci štát na [osvedčenie EUR.1] umiestnil pečiatku, ktorá nesúhlasí so vzorom pečiatky, ktorú oznámil Komisii, môžu pri pochybnostiach tento rozdiel klasifikovať ako formálny nedostatok v zmysle článku 16 ods. 1 písm. b) protokolu 1... a [uvedené] osvedčenie... teda bez účasti colných orgánov vyvážajúcej krajiny vyhlásiť za neplatné?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku:

a) Má sa článok 16 ods. 1 písm. b) protokolu 1... uplatniť aj vtedy, ak sa formálny nedostatok nezistí priamo pri dovoze, ale pri neskoršom následnom overení, ktoré vykoná colný orgán?

b) Môže sa článok 16 ods. 4 a 5 protokolu 1... vykladať v tom zmysle, že formálny nedostatok sa považuje za odstránený, ak sa v dodatočne vystavenom [osvedčení EUR.1] v kolónke „Poznámky“ síce výslovne neuvedie niektorá z informácií uvedených v článku 16 ods. 4 [uvedeného] protokolu..., ale len taká informácia, ktorá v konečnom dôsledku vyjadruje, že osvedčenie o preferenčnom režime bolo vystavené dodatočne?

4. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku:

Má sa článok 236 ods. 1 colného kódexu vykladať v tom zmysle, že dovozné clá neboli dlhované na základe zákona, a preto podľa článku 220 ods. 1 colného kódexu došlo k ich neoprávnenému dodatočnému výberu, ak colné orgány dovážajúcej krajiny nemohli pôvodne použité [osvedčenia EUR.1] vyhlásiť za neplatné bez toho, aby oslovili colné orgány vyvážajúcej krajiny?

5. Je aj v prípade dodatočne vystaveného [osvedčenia EUR.1] podaného podľa článku 16 protokolu 1... možné vrátenie dovozných ciel, ktoré sa už dodatočne vybrali a zaplatili na základe článku 889... nariadenia [č. 2454] len v prípade, ak je preferenčná colná sadzba v čase podania žiadosti o vrátenie ešte platná?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 35 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 889 ods. 1 ods. 1 prvý pododsek druhá zarážka nariadenia č. 2454/93 má vykladať v tom zmysle, že bráni žiadosti o vrátenie cla, ak bol požadovaný a poskytnutý preferenčný colný režim pri prepustení tovaru do voľného obehu a orgány dovážajúceho štátu až neskôr v rámci následného overenia, ku ktorému došlo po uplynutí platnosti preferenčného colného režimu a opätovnom zavedení bežnej colnej sadzby, dodatočne vybrali rozdiel medzi preferenčnou colnou sadzbou a bežnou colnou sadzbou uplatniteľnou na tovary pochádzajúce z tretích krajín.
- 36 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, ako uvádza vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, že výnimka z uplatnenia článku 236 colného kódexu, ako ju upravuje článok 889 ods. 1 prvý pododsek druhá zarážka nariadenia č. 2454/93, sa podľa znenia tohto ustanovenia týka iba prípadov, v ktorých došlo k prepusteniu tovaru do voľného obehu pri uplatnení bežnej colnej sadzby, ale potom sa zistilo, že napríklad na základe preferenčného colného režimu sa mohla uplatniť znížená alebo nulová colná sadzba.
- 37 Preto v situácii, o akú ide v konaní vo veci samej, keď pri prepustení tovaru do voľného obehu došlo k podaniu žiadosti o preferenčný colný režim, ten bol poskytnutý a orgány dovážajúceho štátu až neskôr v rámci následného overenia uskutočneného po uplynutí platnosti preferenčného colného režimu a po opätovnom zavedení bežnej colnej sadzby dodatočne nariadili zaplatarenie rozdielu medzi preferenčnou colnou sadzbou a bežnou colnou sadzbou pre tovar pochádzajúci z tretích krajín, článok 889 ods. 1 prvý pododsek druhá zarážka nariadenia č. 2454/93 nemôže brániť podaniu žiadosti o vrátenie uvedeného rozdielu.
- 38 Preto treba na prvú otázku odpovedať, že článok 889 ods. 1 prvý pododsek druhá zarážka nariadenia č. 2454/93 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni žiadosti o vrátenie cla, ak bola pri prepustení tovaru do voľného obehu podaná žiadosť o poskytnutie preferenčného colného režimu, ten bol poskytnutý a orgány dovážajúceho štátu až neskôr v rámci následného overenia, ku ktorému došlo po uplynutí platnosti preferenčného colného režimu a opätovnom zavedení bežnej colnej sadzby, dodatočne vybrali rozdiel medzi preferenčnou colnou sadzbou a bežnou colnou sadzbou uplatniteľnou na tovary pochádzajúce z tretích krajín.

O druhej otázke, ako aj prvej časti tretej otázky

- 39 Svojou druhou otázkou a prvou časťou tretej otázky, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd pýta, či sa článok 16 ods. 1 písm. b) a článok 32 protokolu 1 má vykladať v tom zmysle, že ak sa pri následnom overení zistí, že sa nezhoduje pečiatka použitá na osvedčení EUR.1 so vzorom pečiatky oznámeným orgánmi vyvážajúceho štátu, môžu colné orgány namiesto začatia konania podľa článku 32 protokolu 1 toto osvedčenie zamietnuť a vrátiť ho dovozcom, aby mohol požiadať o dodatočné vystavenie nového osvedčenia podľa článku 16 ods. 1 písm. b) protokolu 1.
- 40 Je potrebné v tejto súvislosti pripomenúť, že v zmysle článku 14 ods. 1 písm. a) protokolu 1 bolo predloženie osvedčenia EUR.1 vystaveného colnými orgánmi vyvážajúceho štátu predbežným procesným predpokladom pre uplatnenie colného režimu zavedeného prílohou V Dohody z Cotonou na výrobky s pôvodom v štátoch AKT.

- 41 Článok 31 ods. 1 protokolu 1 upravuje okrem iného, že osvedčenia EUR.1 musia byť opečiatkované odtlačkom pečiatky colných orgánov vyvážajúceho štátu, ktorých vzory boli oznámené Komisii a ktorá ich oznámila členským štátom. Podľa článku 31 ods. 1 druhého pododseku boli osvedčenia EUR.1 prijímané na účely priznania preferenčného zaobchádzania od dátumu, keď Komisia získala potrebné informácie.
- 42 Je isté, že odtlačky pečiatky umiestnené na osvedčeniach EUR.1, o ktoré ide v konaní vo veci samej, zjavne neboli v súlade so vzormi oznámenými Komisii nigérijskými orgánmi, pričom tieto vzory pečiatok boli v platnosti od 1. júla 2003 až do uplynutia platnosti preferenčného colného režimu podľa prílohy V Dohody z Cotonou, teda do 31. decembra 2007, bez toho, aby nigérijské orgány medzičasom oznámili akúkoľvek zmenu týchto vzorov pečiatky.
- 43 Z toho vyplýva, že v zmysle článku 31 ods. 1 druhého pododseku protokolu 1 nemohli orgány dovážajúceho členského štátu v žiadnom prípade akceptovať osvedčenia EUR.1, o aké ide v konaní vo veci samej.
- 44 Pokiaľ ide o následnú činnosť orgánov dovážajúceho členského štátu v takejto situácii, protokol 1 neobsahuje žiadne ustanovenie, ktorý by výslovne vymedzovalo zodpovedajúci rozsah pôsobnosti tak konania podľa článku 16 tohto protokolu, ako aj konania podľa jeho článku 32. Tento protokol zrejme orgánom dovážajúceho členského štátu priznáva určitú mieru diskrečnej právomoci.
- 45 Voľba medzi týmito dvoma konaniami sa musí uskutočniť s ohľadom na ostatné ustanovenia protokolu 1 a na poznámky, ako aj s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu vrátane podstatných aspektov skutkového stavu.
- 46 Rovnako poznámky, ktoré – hoci pre orgány členských štátov nie sú záväzné – predstavujú užitočný nástroj na to, aby sa zabezpečilo jednotné uplatňovanie ustanovení protokolu 1, neobsahujú v tomto smere žiadne inštrukcie.
- 47 Body 10 a 17 týchto poznámok môžu usmerniť orgán pri výbere postupu v situácii, keď zistí nezhodu použitej pečiatky s oznámeným vzorom. Bod 10 uvedených poznámok odporúča za predpokladu, že použitá „pečiatka... je nová a ešte nebola notifikovaná“, vrátiť dovozcovi osvedčenie, aby mohol požiadať o dodatočné vystavenie osvedčenia podľa článku 16 ods. 1 písm. b) protokolu 1. Naopak bod 17 tých istých poznámok odporúča za predpokladu, že použitá pečiatka „nesúhlasí s tou, ktorá bola notifikovaná“, zaslanie osvedčenia podľa článku 32 protokolu 1 na následné overenie orgánom vyvážajúceho štátu.
- 48 Je však potrebné pripomenúť, že bod 10 poznámok uvádza možnosť paralelného použitia ustanovení článku 16 ods. 1 a článku 32 protokolu 1 a tým v rozpore s tým, čo uvádza Komisia vo svojich písomných pripomienkach, potvrdzuje, že sa rozsah pôsobnosti týchto ustanovení vzájomne nevylučuje. Uvedený bod 10 totiž stanovuje, že orgán dovážajúceho členského štátu, ktorý vráti dovozcovi zamietnuté osvedčenie, aby tento dovozca mohol podľa článku 16 ods. 1 protokolu 1 požiadať o dodatočné vystavenie nového osvedčenia, si ponechá fotokópiu zamietnutého osvedčenia, najmä „na účely následného overenia“ podľa článku 32 protokolu 1.
- 49 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že systém administratívnej spolupráce stanovený v protokole, upravujúcom v prílohe k dohode medzi Úniou a tretím štátom pravidlá týkajúce sa pôvodu výrobkov, je založený na vzájomnej dôvere medzi orgánmi dovážajúcich členských štátov a orgánmi vyvážajúceho členského štátu a že spolupráca upravená v protokole o pôvode tovaru môže fungovať iba vtedy, ak dovážajúci štát uzná posúdenia zákonne vykonané orgánmi vyvážajúceho štátu (pozri rozsudok z 15. decembra 2011, Afasia Knits Deutschland, C-409/10, Zb. s. I-13331, body 28 a 29, ako aj citovanú judikatúru).

- 50 Požiadavka vzájomnej dôvery nie je spochybňovaná tým, že protokol 1 orgánom dovážajúceho štátu povoľuje podľa okolností voľbu medzi konaním podľa článku 16 a konaním podľa článku 32 tohto protokolu. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Sandler a Komisia, a to že obidve konania vyžadujú účasť orgánov vyvážajúceho štátu, spočíva totiž jediný rozdiel v tom, či sa s týmito orgánmi kontaktovali podľa článku 32 protokolu 1 orgány členského štátu dovozu alebo podľa článku 16 ods. 1 protokolu 1 dovozca. V obidvoch prípadoch sa tovary s pôvodom v dotknutom štáte AKT môžu do preferenčného colného režimu upraveného prílohou V Dohody z Cotonou prepustiť až po zásahu orgánov vyvážajúceho štátu. Podľa článku 16 protokolu 1 práve orgány vyvážajúceho štátu by po kontrole údajov v žiadosti vývozcu mohli dodatočne vystaviť osvedčenie EUR.1. Takisto overenia uvedené v článku 32 uvedeného protokolu uskutočňujú orgány vyvážajúceho štátu, aby potvrdili pravosť osvedčení EUR.1 a pôvod tovarov.
- 51 Navyše je potrebné zamietnuť tvrdenia Komisie, podľa ktorých orgány dovážajúceho členského štátu môžu zamietnuť osvedčenie EUR.1 iba v prípade, ak sa domnievajú, že existujú nové pečiatky a predpokladajú, že tretí štát im ich oznámi, zatiaľ čo ak nepredpokladajú, že im budú oznámené nové pečiatky, nemajú inú možnosť, než začať konanie o následnom overení upravené v článku 32 protokolu 1. V praxi by totiž nebolo možné, aby orgány dovážajúceho členského štátu účelovo rozlišovali medzi týmito dvoma prípadmi.
- 52 Pokiaľ ide o otázku, či v prípade, že odlišnosti pečiatok, o ktoré ide v konaní vo veci samej, nie sú zistené priamo pri dovoze, ale až pri následnom overení, môžu ešte orgány dovážajúceho členského štátu zamietnuť osvedčenie EUR.1 a uložiť dovozcom, aby dodržal postup stanovený v článku 16 ods. 1 písm. b) protokolu 1, je potrebné spresniť, že pojem „dovoz“ v zmysle tohto ustanovenia sa musí, ako uviedla Komisia, chápať v širšom zmysle, a teda v zásade trvá tak dlho, ako trvajú akékoľvek povinnosti dovozcu.
- 53 V zmysle článku 23 protokolu 1 sa musia totiž dôkazy o pôvode predložiť colným orgánom podľa procesných predpisov platných v dovážajúcom štáte, t. j. v prípade, o ktorý ide v konaní vo veci samej, najmä podľa colného kódexu.
- 54 Článok 77 ods. 2 colného kódexu v tomto smere špecifikoval, že ak bolo colné vyhlásenie podávané prostredníctvom zariadení na spracovanie údajov; ako je to v konaní vo veci samej, tak colné orgány môžu v týchto prípadoch vyňať deklaranta z povinnosti predložiť osvedčenia EUR.1 pripojené k colným vyhláseniam, avšak tieto doklady musia byť k dispozícii colným orgánom, aby mohli vykonať následné kontroly. Článok 16 colného kódexu upravuje okrem iného, že dotknuté osoby musia v lehote stanovenej v platných predpisoch, ale najmenej počas obdobia 3 kalendárnych rokov bez ohľadu na použitý nosič informácií doklady uchovávať a článok 221 ods. 3 colného kódexu v spojení s článkom 201 ods. 2 toho istého kódexu umožňoval oznámenie nárokov do troch rokov od prijatia colného vyhlásenia.
- 55 Vzhľadom na tieto úvahy sa musí pojem „nebolo akceptované pri dovoze z technických príčin“ nachádzajúci sa v článku 16 ods. 1 písm. b) protokolu 1 vykladať v spojení s článkom 23 tohto protokolu a s článkom 77 ods. 2 colného kódexu v tom zmysle, že sa tento pojem viaže k momentu, keď dovážajúca krajina po prvýkrát skutočne kontroluje osvedčenia EUR.1 v súlade so svojimi procesnými predpismi. Tento výraz sa teda môže uplatniť aj pri následne uskutočnenom overení.
- 56 Na druhú otázku, ako aj na prvú časť tretej otázky je teda potrebné odpovedať, že článok 16 ods. 1 písm. b) a článok 32 protokolu 1 sa majú vykladať v tom zmysle, že pokiaľ sa pri následnom overení zistí, že na osvedčení EUR.1 bol odtlačok pečiatky nezodpovedajúci vzoru oznámenému orgánmi vyvážajúceho štátu, colné orgány dovážajúceho štátu môžu toto osvedčenie zamietnuť a vrátiť dovozcom, aby mu umožnili získať dodatočne vydané osvedčenie podľa článku 16 ods. 1 písm. b) protokolu 1, namiesto toho, aby začali konanie stanovené v článku 32 tohto protokolu.

O druhej časti tretej otázky

- 57 Druhou časťou svojej tretej prejudiciálnej otázky chce vnútroštátny súd v podstate vedieť, či sa článok 16 ods. 4 a 5 protokolu 1 má vykladať v tom zmysle, že osvedčenie EUR.1, ktoré sa v kolónke 7 pod názvom „Poznámky“ netýka slovného spojenia nachádzajúceho sa v odseku 4 tohto ustanovenia, ale informácie, ktorá sa musí v konečnom dôsledku vykladať tak, že znamená, že osvedčenie EUR.1 vystavené na základe uplatnenia článku 16 ods. 1 tohto protokolu sa musí za okolností, aké sú v konaní vo veci samej, považovať za dodatočne vydané osvedčenie EUR.1, ktoré umožňuje, aby sa dotknutým tovarom priznal režim, ktorý zaviedla príloha V Dohody z Cotonou.
- 58 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v súlade s článkom 14 a článkom 15 ods. 7 protokolu 1 sa musí osvedčenie EUR.1 v zásade vystaviť po skutočne vykonanom vývoze tovaru, aby sa mohlo predložiť colným orgánom dovážajúceho štátu.
- 59 Článok 16 ods. 1 protokolu 1 predstavuje výnimku z tohto pravidla, pretože na základe výslovnej odchýlky od článku 15 ods. 7 tohto protokolu výnimočne umožňuje vydanie osvedčenia EUR.1 po vývoze, najmä vtedy, ak sa preukáže, že osvedčenie EUR.1 bolo vydané, ale z technických dôvodov nebolo akceptované pri dovoze.
- 60 Článok 16 ods. 4 a 5 protokolu 1 v tejto súvislosti požaduje, aby dodatočne vydané osvedčenia EUR.1 obsahovali v kolónke „Poznámky“ jedno z nasledujúcich slovných spojení, ktorých presné znenie sa uvádza v uvedenom odseku 4 teda „*délivré a posteriori*“ (vydané dodatočne).
- 61 Naopak je v konaní vo veci samej nesporné, že osvedčenia EUR.1 predložené spoločnosťou Sandler po tom, čo HCÚ zamietol prijať pôvodne predložené osvedčenia EUR.1, boli síce opatrené odtlačkami pečiatky zodpovedajúcimi vzoru oznámenému Komisii, avšak v kolónke „Poznámky“ neobsahovala slovné spojenie uvedené v článku 16 ods. 4 protokolu 1, ale informáciu „*délivré en remplacement*“ (vydané ako náhradné), spolu s dátumom a číslom zamietnutých osvedčení EUR.1.
- 62 Z tejto formulácie sa síce dalo odvodiť, že osvedčenia, ktoré Sandler predložila druhýkrát, boli vydané podľa článku 18 protokolu 1 týkajúceho sa náhradných osvedčení.
- 63 Podľa vnútroštátnej judikatúry však vydávajúci orgán týmito slovnými spojeniami dostatočne presne špecifikoval, že dodatočne vydané osvedčenia EUR.1 mali nahradiť pôvodne vydané osvedčenia o preferenčnom zaobchádzaní. Okrem toho zo spisu predloženého Súdnemu dvoru nevyplýva, že Sandler alebo orgány vyvážajúceho štátu zamýšľali dovoliť sa článku 18 protokolu 1 alebo že boli splnené podmienky pre uplatnenie tohto ustanovenia.
- 64 Za týchto okolností môžu byť osvedčenia EUR.1, o aké ide v konaní vo veci samej, v zásade postavené na rovnakú úroveň ako osvedčenia EUR.1 vydané dodatočne, a preto orgány dovážajúceho štátu nemali právomoc zamietnuť prijatie týchto osvedčení ako takých.
- 65 Orgány štátu dovozu sú povinné, po zvážení všetkých rozhodujúcich okolností, buď prijať nové osvedčenia EUR.1 ako osvedčenia, ktorými sa napravné technická chyba, ku ktorej došlo v prvej sade osvedčení, alebo, pokiaľ majú dôvodné pochybnosti o pravosti týchto dokladov alebo o pôvode výrobkov v nich uvedených, začať konanie o overovaní upravené článkom 32 protokolu 1.
- 66 Je teda potrebné na druhú časť tretej otázky odpovedať tak, že článok 16 ods. 4 a 5 a článok 32 protokolu 1 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby orgány dovážajúceho štátu zamietli prijať ako dodatočne vydané osvedčenie EUR.1 v zmysle článku 16 ods. 1 tohto protokolu osvedčenie EUR.1, ktoré, hoci spĺňa všetky ostatné podmienky tohto protokolu, v kolónke „Poznámky“ neobsahuje slovné spojenie uvedené v odseku 4 tohto ustanovenia, ale informáciu, ktorá sa v konečnom dôsledku musí vykladať tak, že znamená, že toto osvedčenie EUR.1 bolo vydané podľa

článku 16 ods. 1 tohto protokolu. V prípade pochybnosti o pravosti tohto dokumentu alebo o pôvode dotknutých tovarov musia tieto orgány začať konanie o overovaní stanovené v článku 32 uvedeného protokolu.

O štvrtej otázke

67 Vzhľadom na odpoveď na druhú otázku nie je potrebné odpovedať na štvrtú otázku.

O piatej otázke

68 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na piatu otázku.

O trovách

69 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

1. Článok 889 ods. 1 prvý pododsek druhá zarážka nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, naposledy zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 214/2007 z 28. februára 2007, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni žiadosti o vrátenie cla, ak bola pri prepustení tovaru do voľného obehu podaná žiadosť o poskytnutie preferenčného colného režimu, ten bol poskytnutý a orgány dovážajúceho štátu až neskôr v rámci následného overenia, ku ktorému došlo po uplynutí platnosti preferenčného colného režimu a opätovnom zavedení bežnej colnej sadzby, dodatočne vybrali rozdiel medzi preferenčnou colnou sadzbou a bežnou colnou sadzbou uplatniteľnou na tovary pochádzajúce z tretích krajín.
2. Článok 16 ods. 1 písm. b) a článok 32 protokolu 1 k prílohe V Dohody o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej, podpísanej v Cotonou 23. júna 2000 a schválenej v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 2003/159/ES z 19. decembra 2002, sa majú vykladať v tom zmysle, že pokiaľ sa pri následnom overení zistí, že na sprievodnom osvedčení EUR.1 bol odtlačok pečiatky nezodpovedajúci vzoru oznámenému orgánmi vyvážajúceho štátu, colné orgány dovážajúceho štátu môžu toto osvedčenie zamietnuť a vrátiť dovozcovi, aby mu umožnili získať dodatočne vydané osvedčenie podľa článku 16 ods. 1 písm. b) tohto protokolu 1, namiesto toho, aby začali konanie stanovené v článku 32 uvedeného protokolu.
3. Článok 16 ods. 4 a 5 a článok 32 uvedeného protokolu 1 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby orgány dovážajúceho štátu zamietli prijať ako dodatočne vydané sprievodné osvedčenie EUR.1 v zmysle článku 16 ods. 1 tohto protokolu sprievodné osvedčenie EUR.1, ktoré, hoci spĺňa všetky ostatné podmienky tohto protokolu, v kolónke „Poznámky“ neobsahuje slovné spojenie uvedené v odseku 4 tohto ustanovenia, ale informáciu, ktorá sa v konečnom dôsledku musí vykladať tak, že znamená, že toto

sprievodné osvedčenie EUR.1 bolo vydané podľa článku 16 ods. 1 tohto protokolu. V prípade pochybnosti o pravosti tohto dokumentu alebo o pôvode dotknutých tovarov musia tieto orgány začať konanie o overovaní stanovené v článku 32 uvedeného protokolu.

Podpisy